

БОЖА КРАВИЧКА

Назаретскиятъ столаръ Йосифъ бѣше измежду най-беднитѣ хора на града. При него живѣеше Света Богородица съ детето си — мъничкиятъ Исусъ. Семейството преминаваше много бедно. Стариятъ Йосифъ едѣа припечелваше, колкото да изхрани тримата.

Случи се, че една година градъ уби нивитѣ. Житото се свърши преди да узрѣе новото жито и всички хора въ Назаретъ гладуваха. Гладуваше и свѣтото семейство. Въ столарницата на Йосифа по цѣли дни никой не поглеждаше.

Когато настѣпи лѣтото, Дева Мария тръгна да помага на жътваритѣ въ полето. Жътваритѣ я оставаха да събира нападали класове между снопитѣ и съ това се хранѣха тримата. Когато майката отиваше въ полето, вземаше съ себе си и малкия Исусъ. Той бѣше едва на три годинки. Майката слагаше детето на сѣнка подъ нѣкой снопъ и тръгваше на работа.

Така седѣше той единъ день до снопа и самъ си играеше съ горещата прѣстъ. Майка му бѣше надалече отъ него. Покрай нивата се простираше широко поле. Въ полето пасѣше стадо добитѣкъ.

Въ това време отъ нѣкжде се зададе дяволътъ. Той съгледа малкия Исусъ, че играе самъ, и се много зарадва. Дяволътъ знаеше, че единъ день това мъничко детенце ще порастне, ще бѣде най-голѣмиятъ проповедникъ на земята и ще победи злото, въ което дяволътъ въвлича хората.

И дяволътъ реши да погуби Исуса. Въ едно мигване той се превърна на стършелъ — голѣмъ брѣмбаръ съ остро жило.

Дяволътъ, стършелъ, хвъркна къмъ стадото, долетѣ до най-угоената крава, кацна на гърба ѝ и заби жило въ кожата. Кравата подскочи, вдигна глава и опашка, замуча и припна като побеснѣла, презъ нивата.

Въ това време Богородица се изправи, погледна къмъ малкия Исусъ и остана вкаменена. Тя видѣ, че пощръклѣлата крава тича право срещу детето. Още малко и щѣше да го набоде на рогата си. Дева Мария се впусна къмъ снопа и едва можа да извика: